

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 19. 2. 1919, sp. zn. Kr I 28/19

Číslo: 12/1919

Právní věta:

I. Za používání nepravé váhy svými zřízenci ručí majitel obchodu jen tehda, lze-li i jemu přičísti to za vinu po rozumu zákona trestního.

II. Zrušil-li odvolací soud k odvolání obžalovaného bez návrhu veřejného obžalobce dle § 475 odst. 2 tr. ř. odsuzující rozsudek okresního soudu, nesmí sborový soud novým rozsudkem uložit obžalovanému přísnější trest, než vynesěn byl zrušeným rozsudkem soudu okresního.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 19.02.1919

Spisová značka: Kr I 28/19

Číslo rozhodnutí: 12

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla:

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Rozsudek vyslovuje právní náhled, že je lhostejno, obstarával-li obžalovaný sám či jeho manželka prodej zboží na zfalšované váze, poněvadž prý obžalovaný jest vlastníkem obchodu, tudíž vlastníkem zboží, jeho jsou stržené peníze a on z jednání toho bral neoprávněný trestný zisk. Náhled tento jest mylný, neboť trest má býti právním následkem viny a vina při zločinu předpokládá způsobilý subjekt a jeho vůli, zprotiviti se právnímu řádu. V zásadě není trestu bez viny. Za činy cizí, nespojené kausálně s projevy vlastní vůle, v zásadě nikdo neodpovídá.

Byl by tedy obžalovaný jen tehdy trestným, používal-li sám či dal-li vědomě používati zfalšované váhy ku vážení zboží na škodu kupujících. Že snad zisk z vážení osobami jinými plynul do jmění obžalovaného, nemohlo by samo o sobě zakládati jeho vinu.

Ustanovení § 475 odst. 2 tr. ř. dovoluje soudu sborovému zrušiti rozsudek soudu okresního a dáti podnět k zahájení zákonného řízení jen k návrhu státního zástupce. Toho v případě přítomném nebylo. Dle protokolu o odvolacím líčení před krajským soudem ze dne 27. března 1918 navrhoval veřejný obžalobce potvrzení rozsudku prvního soudu, jímž obžalovaný byl odsouzen pro týž čin, který byl předmětem obžaloby, předběžného líčení, líčení a rozsudku v případě přítomném, pro přestupek

podvodu dle § 461 tr. zák. Nemělo tedy býti rozhodováno ve smyslu § 475 odst. 2 tr. ř. Než stalo-li se tak nesměl dle zásady vyslovené v § 293 odst. 3, kde citován je druhý odstavce § 290 tr. ř., býti proti obžalovanému vysloven trest přísnější, nežli byl vynesena zrušeným rozsudkem soudu okresního, kdyžť rozsudek ten nebyl zrušen k návrhu veřejného obžalobce, nýbrž stal se předmětem řízení odvolacího jen k opravnému prostředku obžalovaného.